

Sygn. akt V GC 175/13 upr

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 13 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 04 września 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. W.**

przeciwko **G. A.**

o zapłatę kwoty 1.894 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 894,00 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt cztery złote) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.01.2011r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. oddala wniosek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powódka K. W. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) wystąpiła z powództwem przeciwko G. A. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z K.” domagając się zasądzenia kwoty 1.894 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.01.2011r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 29.12.2010r. dostarczyła pozwanemu towar – fajerwerki na kwotę 1.894 zł, co pokwitowane zostało na dowodzie dostawy przez jego pracownicę. Pozwany miał możliwość zwrotu towaru w styczniu, ale tego nie uczynił. Nie zwrócił towaru ani nie rozliczył się z powódką również w trakcie trzykrotnych późniejszych wizyt powódki. W dniu 04.07.2013r. powódka wysłała pozwanemu wezwanie do zapłaty jednak bezskutecznie. Powódka wskazała, że niniejsze powództwo dotyczy jedynie towaru dostarczonego pozwanemu po wygaśnięciu zawartej przez strony umowy pośrednictwa, zaś roszczeń dotyczących towaru objętego umową pośrednictwa dochodzi w sprawie VGC 308/12.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 05.03.2013r. (sygn. akt VGNe upr 115/13) sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zarzucił brak wymagalności roszczenia „poprzez jego przedwczesność” z uwagi na brak rozliczenia oddanego w komis towaru oraz brak faktury na sprzedany towar a także zapłaty należnej pozwanemu prowizji. Wskazał, że korzysta z prawa zastawu na rzeczach oddanych w komis na podstawie art. 773§1 kc.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, że strony współpracowały od 8 lat. Co roku powódka dawała pozwanemu w komis fajerwerki, które on sprzedawał w swoim w sklepie. W styczniu powódka przyjeżdżała do pozwanego i strony dokonywały rozliczenia. Po potrąceniu prowizji w wysokości 25% wartości sprzedanych fajerwerków powódka wystawiała fakturę vat na sprzedane fajerwerki. Zawarta przez strony umowa pośrednictwa z dnia 27.01.2010r. obowiązywała jedynie do 25.10.2010r. W sierpniu 2010r. powódka przyjechała i rozliczyła sprzedane do tego czasu fajerwerki. W grudniu dostarczyła zaś pozwanemu kolejną partię fajerwerków na kwotę 1.894 zł, jednak w styczniu 2011r. nie przyjechała na rozliczenie. Pod koniec marca 2011r. pozwany polecił przenieść fajerwerki eksponowane dotąd w sklepie do magazynu z uwagi na zbliżający się sezon ogrodnicy. Powódka przyjechała w kwietniu 2011r., jednak nie była zainteresowana rozliczeniem ani zabranie niesprzedanych fajerwerków. Pozwany dowiedział się, że powódka nie ma gdzie zabrać towaru, bo straciła dotychczasowy magazyn. Żądanie jest przedwczesne, bo powódka nie przyjechała na rozliczenie, nie wystawiła faktury, nie zapłaciła pozwanemu prowizji i nie wysłała wezwania do zapłaty, gdyż to dołączone do pozwu dotyczy innych dostaw. Towar powódki leży do chwili obecnej w magazynie pozwanego. Pozwany nie ponosi winy w zaistnieniu sytuacji, bo to powódka zerwała z nim kontakt. Nie chciała nawet przyjechać aby ustalić jednolite ceny na te same rodzaje fajerwerków, na których naklejone były różne ceny. Ponadto pozwany wskazał, że powódka jest w zwłoce co do odebrania oddanego w komis towaru i zapłaty należnej pozwanemu prowizji, dlatego korzysta on z prawa zastawu na towarze oddanym w komis na podstawie art.773§1 kc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony będące przedsiębiorcami zawarły na czas określony od dnia 27.01.2010r. do dnia 15.10.2010r. umowę na mocy której pozwany miał dokonywać w swoich punktach sprzedaży towaru w postaci fajerwerków, za zapłatą prowizji w wysokości 25% wartości netto sprzedanego towaru.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - umowa z dnia 27.01.2010r. – k. 29 akt,

- wydruk z (...) pozwanego – k. 8 akt,

- wydruk z (...) powódki – k. 10 akt

Pozwany nie rozliczył się z powódką z towaru o wartości 14.289,13 zł przekazanego mu na podstawie w/w umowy.

Wskazana kwota została zasądzona od pozwanego na rzecz powódki prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19.11.2012r. w sprawie o sygn. akt VGC 308/12.

dowód: - wyrok SR z dnia 19.11.2012r. warz z uzasadnieniem –

k. 17-19 akt

W okolicach Świąt Bożego Narodzenia 2010r. pozwany zamówił telefonicznie u powódki wyrzutnie i petardy. Z uwagi na zbliżający się koniec sezonu powódka nie posiadała wskazanego towaru w swoich zasobach, co wiązało się z koniecznością wyjazdu do importera. Dlatego strony ustaliły, iż pozwany sprzeda zamówiony towar doliczając własną marżę, zaś niesprzedaną część będzie mógł zwrócić powódce w styczniu 2011r., kiedy to strony miały dokonać rozliczenia.

dowód: - zeznania świadka A. W. (1) – k. 88v - 89akt,

- zeznania powódki K. W. –

k. 90-90v akt

W dniu 29.12.2010r. powódka dostarczyła pozwanemu fajerwerki o łącznej wartości 1.894,00 zł w oparciu o dowód dostawy (...), w którym wskazano termin płatności – 13.01.2011r.

Towar został przyjęty bez zastrzeżeń przez pracownicę pozwanego.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - dowód dostawy (...) – k. 7 akt,

- zeznania świadka R. C. – k.

86v-87 akt,

- zeznania świadka A. W. (1) – k. 88v - 89akt,

- zeznania powódki K. W.

– k. 90-90v akt

W styczniu 2011r. powódka przyjechała do pozwanego, jednak sklep z uwagi na sezon zimowy był krócej czynny i nie doszło wówczas do przeprowadzenia inwentaryzacji towaru i rozliczenia stron.

Powódka po uprzednim telefonicznym umówieniu się dwukrotnie przyjeżdżała do sklepu pozwanego, jednak jego pracownicy nie mieli czasu na udział w inwentaryzacji towaru. Pokazali powódce miejsce w magazynie, gdzie towar był składowany. Powódka nie zdecydowała się na przeprowadzenie inwentaryzacji w magazynie pozwanego bez udziału jego przedstawicieli. Nie doszło wówczas do rozliczenia stron.

dowód: - zeznania świadka A. W. (1) – k. 88v - 89akt,

- częściowo zeznania świadka A. A. (1) –

k. 87v-88 akt,

- zeznania powódki K. W. –

k. 90-90v akt,

- zeznania pozwanego G. A. – k.

90v-91 akt

Pismem z dnia 03.07.2011r. powódka wezwała pozwanego do rozliczenia się m.in. z dostawy nie objętej umową stron na kwotę 1.894 zł poprzez zapłatę wskazanej kwoty w terminie 7 dni.

Pozwany nie odpowiedział na to wezwanie.

dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 03.07.2011r. wraz z

dowodem nadania – k. 9 akt,

Fajerwerki wskazane w dowodzie dostawy (...) nie zostały przez pozwanego sprzedane i nadal znajdują się w jego magazynie.

okoliczności niesporne

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy niespornym było, iż powódka w dniu 29.12.2010r. dostarczyła pozwanemu towar wskazany w dowodzie dostawy (...) o wartości 1.894 zł. Niesporne było również, że pozwany nie zapłacił powódce w/w kwoty ani też nie zwrócił jej tego towaru, który nadal jest w jego posiadaniu.

Sporny był natomiast rodzaj stosunku prawnego łączącego strony. Pozwany podnosił bowiem, iż strony związane były umową komisju. Powódka utrzymywała zaś, że sprzedawała pozwanemu sporny towar, przy czym pozwany mógł go sprzedać z doliczeniem własnej marży zaś towar, którego nie udało mu się zbyć mógł zwrócić powódce w styczniu 2011r.

Sąd przyjął, iż strony łączyła umowa sprzedaży (art. 535 kc) obowiązek zapłaty ceny dostarczonego pozwanemu towaru znajduje więc podstawę prawną w treści wskazanego przepisu.

Towar, którego dotyczy niniejsze postępowanie został dostarczony pozwanemu już po wygaśnięciu łączącej strony umowy pośrednictwa z dnia 27.01.2010r. Z korespondujących ze sobą wzajemnie zeznań powódki i świadka A. W. (1) wynikało, iż został również zamówiony przez pozwanego po wygaśnięciu umowy. Nie mógł być więc objęty postanowieniami wskazanej umowy.

Świadek W. potwierdził również, że sporny towar objęty był tzw. zamówieniem specjalnym - nie obejmował go obowiązek zapłaty prowizji, lecz pozwany miał go sprzedać doliczając swoją marżę z możliwością ewentualnego zwrotu. Z tymi zeznaniami korespondowały zeznania powódki.

Pozwany nie przedstawił zaś żadnych dowodów na potwierdzenie swej tezy o zawarciu przez strony nowej umowy komisju bądź uzgodnienia przedłużenia obowiązywania poprzednio obowiązującej umowy. Zawnioskowani przez powoda świadkowie R. C. i A. W. (2) nie byli w stanie wskazać, czy odnośnie towaru objętego niniejszym powództwem obowiązywały takie same zasady rozliczeń jak w przypadku uprzednio dostarczanych fajerwerków (tj. w okresie obowiązywania umowy), gdyż świadkowie ci nie byli nawet w stanie rozgraniczyć jaki towar dostarczony został w trakcie obowiązywania umowy a jaki po jej wygaśnięciu. Należy bowiem podkreślić, iż w momencie spornej dostawy pozwany był nadal w posiadaniu towaru dostarczonego mu uprzednio przez powódkę, którego dotyczyło postępowanie w sprawie o sygn. akt VGC 308/12.

Należy jednak podkreślić, że niezależnie od kwalifikacji łączącego strony stosunku prawnego na pozwanym ciążył obowiązek albo zapłaty wartości spornego towaru, albo też zwrotu tego towaru powódce. Pozwany nie wykonał zaś żadnego z tych zobowiązań. Co więcej w swych zeznaniach sam przyznał, że nie podejmował prób zwrotu towaru powódce we własnym zakresie, nawet po otrzymaniu wezwania do zapłaty. Pozwany mógł odesłać towar powódce bądź zawieźć jej go osobiście aby zwolnić się z obowiązku zapłaty jego wartości. W ocenie Sądu przyczyny niedokonania zwrotu towaru są przy tym irrelevantne. Pozwany przyznał również w swych zeznaniach, że powódka przyjechała do jego sklepu w styczniu 2011r. oraz dwukrotnie w kwietniu 2011r. Natomiast jego twierdzenia o tym, iż nie jej przyjazdy nie miały na celu rozliczenie się z dostarczonego towaru, lecz to aby „lepiej wyglądać w oczach Sądu” uznać należy za dość kuriozalne. Świadek A. A. (1) potwierdził, iż powódka dwukrotnie w kwietniu 2011r. przyjeżdżała w celu dokonania rozliczenia, jednak on nie miał czasu aby uczestniczyć w inwentaryzacji a powódka nie zdecydowała się na jej przeprowadzenie bez udziału przedstawicieli pozwanego. W tej części sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka

albowiem korespondują one z zeznaniami świadka W. oraz zeznaniami obu stron. Sąd natomiast odmówił wiary zeznaniom świadka A. w części, w której zaprzeczył on aby powódka przyjechała w celu rozliczenia się również w styczniu 2011r. jako sprzecznym z zeznaniami świadka W. oraz obu stron.

Wartość spornego towaru objętego dowodem dostawy (...) nie była przy tym przez pozwanego kwestionowana, dlatego sąd zasądził na rzecz powódki kwotę wskazaną w tym dowodzie dostawy, tj. 1.894 zł.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art.481§1 kc. Zeznania powódki i świadka A. W. (1) były bowiem zgodne co do tego, że rozliczenie za sporny towar miało nastąpić w styczniu 2011r. Korespondowały one również z terminem płatności wskazanym na dowodzie dostawy – 13.01.2011r. Dlatego też sąd przyjął, że obowiązek zwrotu towaru bądź zapłaty istniał do dnia 13.01.2011r., a więc od dnia 14.01.2011r. pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą ceny towaru i od tego dnia należne są powódce odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut zatrzymania podniesiony przez pozwanego z powołaniem się na przepis art. 773§1 kc.

Zgodnie z jego treścią dla zabezpieczenia roszczeń o prowizję oraz roszczeń o zwrot wydatków i zaliczek udzielonych komitentowi, jak również dla zabezpieczenia wszelkich innych należności wynikłych ze zleceń komisowych przysługuje komisantowi ustawowe prawo zastawu na rzeczach stanowiących przedmiot komis, dopóki rzeczy te znajdują się u niego lub u osoby, która je dzierży w jego imieniu, albo dopóki może nimi rozporządzać za pomocą dokumentów.

Pozwany nie wykazał zaistnienia jakiegokolwiek przesłanki warunkującej możliwość skorzystania z prawa zatrzymania, tj. że strony łączyła umowa komis, oraz że przysługują mu jakiegokolwiek roszczenia wymienione w tym przepisie, dla których zabezpieczenia ustanowiono prawo zastawu. W szczególności pozwany nie określił nawet kwotowo roszczenia co do należnej mu rzekomo prowizji ani też nie sprecyzował jakiego okresu miało ono dotyczyć.

Przeciwko zasadności powództwa nie przemawiał również fakt nieprzekazania pozwanemu przez powódkę faktury vat na sprzedany towar (okoliczność przyznana przez powódkę). Wystawienia faktury vat ma bowiem znaczenie z punktu widzenia wywiązania się przez powódkę z obowiązków przewidzianych ustawą z dnia 11 marca 2004r o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2004 nr 53 poz.535 ze zm.). Jej brak nie zwalnia zaś kontrahenta od obowiązku zapłaty za dostarczony towar albowiem obowiązek taki wynika z umowy zawartej przez strony.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powódki zmierzające do wykazania jej sytuacji lokalowej albowiem okoliczność ta była irrelevantna z punktu widzenia zasadności powództwa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1i 3 kpc.

Powódka poniosła koszty w łącznej wysokości 647 zł, na które składały się : opłata od pozwu – 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł obliczone stosownie do §6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz.1348 ze zm.).

Sąd oddalił wniosek zawarty w pozwie o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności albowiem powódka nie wykazała przesłanek wynikających z treści art. 333§3 kpc warunkujących nadanie przez sąd takiego rygoru.